

କର୍ତ୍ତା

ଶରୀରରେ ପ୍ରବାହିତ ରକ୍ତରେ ସାଧାରଣତଃ ଲୋହିତ ରକ୍ତ କଣିକା ସଂଖ୍ୟାରେ ହ୍ରାସ ପରିଲକ୍ଷିତ ରକ୍ତ କଣିକା ସଂଖ୍ୟାରେ ହ୍ରାସ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ଏହାକୁ ରକ୍ତହୀନତା କୁହାଯାଏ । ଏହା କେତେକ ସ୍ଥଳରେ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜଟିଳ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ରକ୍ତହୀନତା

ରକ୍ତହୀନତା ଗୁରୁତର ତଥା ପୁରାତନ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଘାତକ ସାଧ୍ୟତା ହୋଇଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରୋଗୀ ଶରୀରରେ ହେମାଟୋକ୍ରିଟ୍ ପରିମାଣରେ ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ହୋଇଥିବା ବେଳେ କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ପରିପ୍ରକାଶ ହୁଏନି । ଗୁରୁତର ରକ୍ତହୀନତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆରବିସି କୋଷିକାର ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ହୃଦୟର ସ୍ୱୟନରେ ବୃଦ୍ଧି, ନିମ୍ନ ରକ୍ତଚାପ, ଆଦି ରକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅସ୍ଥିତରତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ସହିତ ଅସ୍ଥିରମନା ତଥା ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇବା, ନିଶ୍ୱାସପ୍ରଶ୍ୱାସରେ ଅନିୟମିତା ଏବଂ ପାଦରେ ଫୁଲା ଆଦି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ରକ୍ତହୀନତା କ୍ଷେତ୍ରରେ

ରକ୍ତସ୍ରାବ ତଥା ହେମୋଲିସିସ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ । ଶରୀରର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ରକ୍ତସ୍ରାବର ଲକ୍ଷଣ ଶଯ୍ୟା କାଳୀନ ସମୟରେ ପରିପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସହିତ ଏକସମ୍ପର୍କରେ ଲାବୋରେଟୋରୀ ତଥ୍ୟକୁ ବିଶଦ ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ । ଆଘାତ ଏବଂ ସିରୋସିସ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭେରିସାଲ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେବା ସହିତ ରକ୍ତ ବାନ୍ଧି ଏବଂ ମେଲିନା ଆଦି ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହୋଇଥାଏ । ପେପଟିକ୍ ଅଲସର ରୋଗୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଭଳି ଲକ୍ଷଣ ପରିପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାମଜିଣ୍ଟର ରେଡ଼ିଓ

ଆଜି ମଧ୍ୟ ଗାଁଗଣ୍ଡାରେ ରେଡ଼ିଓର ଲୋକପ୍ରିୟତା ରହିଛି । ସ୍ୱାର୍ଚ୍ଚଯୋଗ୍ୟ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ଏଫ ଏମ୍ ସହ ରେଡ଼ିଓ ସିଗ୍ନାଲ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ତେବେ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ରେଡ଼ିଓ ବିକ୍ରି ଆଜିକୁ ୬୩ ବର୍ଷ ତଳେ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୫୫, ଅଗଷ୍ଟ ୭ରେ ଜାପାନର ଟୋକିଓରେ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାମଜିଣ୍ଟର ରେଡ଼ିଓ 'ଟିଆର-୫୫' ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବାର ତଥ୍ୟ ମିଳିଛି । ଟୋକିଓ ଟେଲିକମ୍ୟୁନିକେସନ୍ ନାମ୍ନୀ କମ୍ପାନୀ ଏକ ରେଡ଼ିଓ ଟିଆରି କରିଥିଲା । ୧୯୫୮ ବେଳକୁ ଏହି କମ୍ପାନୀର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ 'ସୋନି' ରଖାଯାଇଥିଲା । ବିଶ୍ୱର ଏହି ପ୍ରଥମ ରେଡ଼ିଓର ଓଜନ ୫୬୦ ଗ୍ରାମ ଓ ମୋଟେଇ ୧.୫ ଇଞ୍ଚ ଥିଲା । ଜାପାନର ଜଣେ ଧନିକ ଶିଳ୍ପପତି ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ବିଶିଷ୍ଟତାର ପ୍ରକାଶ ।

ଆମ ଭାରତର ଯେକୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତର ମହାନଗରୀ ହେଉ ଅବା ସହରକୁ ଗଲେ, ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସତେଜତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଲୋକେ ଏବେ ରିପାରିନ୍ ଡେଲ, ଅଲିଭ ତେଲରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଲୋ-ଫ୍ୟାଟ୍ ତେଲର ଚାହିଦା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଅଧିକ । ହେଲେ କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ବଜାରର ସ୍ଥିତି ଥିଲା ଭିନ୍ନ । ଅଧିକାଂଶ ରେସ୍ତୋରାଣ୍ଟ ଓ ହୋଟେଲରେ ଘିଅରେ ହିଁ ଖାଦ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଉଥିଲା । ଆଜି ମଧ୍ୟ ବିଲ୍ୱାର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଶୀ ଘିଅ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ଭାରତୀୟ ଲୋକ ଅଲିଭ ତେଲ ଓ ରିପାରିନ୍ ତେଲର ମୋହରେ ବାନ୍ଧି ହେଉଥିବା ବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ କିନ୍ତୁ ଆମ ଦେଶୀ ଘିଅର ଲୋକପ୍ରିୟତା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ନାମ 'କ୍ଲୋରିଫାଇଡ୍‌ଡ୍' ଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଗୁରୁତାବିଢ଼େକର ମଧ୍ୟ

ସମାନ ତଥ୍ୟ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ଅବଗତ କରାଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତୀୟ ଲୋକେ ଘିଅର ଉପଯୋଗ ନିୟମିତ କରି ସୁସ୍ଥ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିପରି ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ଶରୀର ଉପରେ ପଡ଼ିବ ? ଦୈନିକ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ଘିଅର ଉପଯୋଗ କରି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ତାହା ବଡ଼ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଆମେରିକୀୟ ଖାଦ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ସଫ୍ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମତ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି । ଏକ ସୁସ୍ଥ ଜୀବନଶୈଳୀ ନିମନ୍ତେ ନିୟମିତ ଘିଅର ଉପଯୋଗ ସବୁଠୁ ଉତ୍ତମ । ତେବେ ଏହା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ହେବା ହାନିକାରକ । ଆମ ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟଶୈଳୀରେ ସକାଳ ଜଳଖିଆରେ ଉପମା, ଦୋସା, ପରୋଟା, ତରକାରୀ କିଛି ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଘିଅର ଉପଯୋଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିହେବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ରୁହେଁ

ଯେ ସକାଳ ଜଳଖିଆରେ ଘିଅ ଲଗା ପରୋଟା ଗୋଟିଏ ବଦଳରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ୪ଟା ଖାଇବ । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ କୁପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଯେ କୌଣସି

ଆମେରିକାରେ ଲୋକପ୍ରିୟ 'କ୍ଲୋରିଫାଇଡ୍‌ଡ୍ ବଟର'

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ୧୮ଟା ପରୋଟା ଘିଅର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଘିଅ ଆମ ପାଚନ ଶକ୍ତି ସହ ଶରୀରର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇଥାଏ । ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆମେରିକା ଫୁଡ୍ ଷ୍ଟୋର ସର୍ବେକ୍ଷଣକୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ସେଠାକାର ଏକଆରଆଇ ଭାରତୀୟ ଅଲିଭ ତେଲ କିଣିବାବେଳେ ଆମେରିକୀୟ ନାଗରିକମାନେ କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ଦେଶୀ ଘିଅ କିଣି ନିଜ ଭୋଜନରେ ସାମିଲ କରାଉଛନ୍ତି ।

ସୁନା ପାଇବା ଖରାପ ଜାହିଜ୍ ?

କଳହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସୁନା ପାଇଲେ ତାହାକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଘରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମିଳିଥିବା ସୁନା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରେ ଥିବ ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବାରର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ରୋଗର ପଡ଼ିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ । ତେଣୁ ସୁନା ମିଳିଲେ ତାହାକୁ ଲୋଭରେ ଘରେ ନ ରଖି କୌଣସି ମନ୍ଦିରରେ ଦାନ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ସୁନା ଏପରି ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁ, ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି । ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମହିଳାଙ୍କର ସୁନା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଲୋଭ । ସୁନା କିଣିବା ବେଳେ ଶୁଭ ବେଳାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ । ଘରେ ସୁନା ରହିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବାସ ହେଉଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ହେଲେ ସୁନା ମିଳିବା ବା ହଜିବା ଅଶୁଭ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କ୍ୟୋଟିଷ ଅନୁସାରେ, ଗୁରୁ ଗ୍ରହର ରଜ ହଳଦିଆ ଓ ସୁନାର ରଜ ମଧ୍ୟ ହଳଦିଆ । ସୁନାକୁ ଗୁରୁ ପ୍ରଭାବର ଏକ କାରକ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ସୁନା ପାଇଲେ ବା ହଜାଇଲେ ଗୁରୁର କୁ-ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ଏହା ଖରାପ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ପାରିବାରିକ କଳହ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଗୁରୁର ଅଶୁଭ ପ୍ରଭାବରେ ପରିବାରରେ ଅମଥା

ଖାଣ୍ଡିଡ଼ି

ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ବେସନ ଦେହ କଫ, ଦହି ଗୋଟେ କଫ, ଗୋଟେ ଇଞ୍ଚ ଅଦା, ଦୁଇଟି କଞ୍ଚାଲଙ୍କା, ୪ଟାମଟ ରିପାରିନ୍ ଡେଲ, ସ୍ୱାଦ ଅନୁସାରେ ଲୁଣ, ହଳଦୀଗୁଣ୍ଡ ଅଧ ଚାମଚ, ଗୋଧୂ ଚାମଚ ଲେମ୍ବୁ ରସ, ଚିମୁଟେ ହେଙ୍ଗୁ, ଗୋଟେ ଚାମଚ ଗୋଟା ରିଷ, ଦୁଇ ଚାମଚ ନଡ଼ିଆ କଟା, କିଛି କଟା ହୋଇଥିବା ଧନିଆ ପତ୍ର ।

ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଥମେ ବେସନକୁ ଚଳାଇ ଏକ ଗିନାରେ ରଖନ୍ତୁ ଅଦା ଓ କଞ୍ଚାଲଙ୍କା ଯେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । ପରେ ଦହିରେ ଅଳ୍ପ ପାଣି ମିଶାଇ ଲୁଣ୍ଡଣୀ ବାହାର କରନ୍ତୁ । ଏବେ ବେସନରେ ଅଦା ଓ କଞ୍ଚାଲଙ୍କା ଯେଷ୍ଟ, ସ୍ୱାଦ ଅନୁସାରେ ଲୁଣ, ହଳଦୀ, ଲେମ୍ବୁରସ ଓ ଲହୁଣୀକୁ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏକ ପ୍ୟାନରେ ଏହି ମିଶ୍ରଣକୁ ଅଳ୍ପ ଆଞ୍ଚରେ ରଖନ୍ତୁ । ମିଶ୍ରଣ ଭଲ ଭାବେ ଜନ୍ତି ନରମ ହୋଇଗଲେ, ଏହାକୁ ଆଲିଭ ପତ୍ରରେ କିମ୍ପା ମାର୍ବଲ କଟାଣ ଉପରେ ଅଳ୍ପ ତେଲ ଲଗାଇ କାଢ଼ନ୍ତୁ । ଏହା ଉପରେ ପତଳା କରି ସମାନ ଭାବେ ଖେଳାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ମିଶ୍ରଣ ଅଳ୍ପ ହୋଇଯିବା ପରେ ଦୁଇ ଇଞ୍ଚ ଓସାରରେ ଲମ୍ବା କରି କାଟନ୍ତୁ । ଏହାପରେ ଏହାକୁ ଗୋଲ କରି ଗୁଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ୟାନ ଗରମ କରି ଗୁଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ୟାନ ଗରମ କରି ସେଥିରେ ଦୁଇ ଚାମଚ ତେଲ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହି ତେଲରେ ହେଙ୍ଗୁ ଓ ସୋରିଷ ଛୁଙ୍କ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହି ଛୁଙ୍କକୁ ଖାଣ୍ଡି ଉପରେ ଢାଳି ଦିଅନ୍ତୁ । ତା ଉପରେ ନଡ଼ିଆ କୋରା ଓ କଟା ଧନିଆପତ୍ର ଦେଇ ସଜାନ୍ତୁ ।

ଗୁମ୍ଫା ମନ୍ଦିର

ଭୋପାଳରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧର୍ମସୁଳା ମଧ୍ୟରେ ଗୁମ୍ଫା ବା ଗୁମ୍ଫା ମନ୍ଦିର ଅନ୍ୟତମ । ସହର ଉପକଣ୍ଠସ୍ଥ ଲାଲଘାଟୀରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ । ଦେବାଳୟଟି ଶିବଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ । ମନ୍ଦିର ପରିସର ତଥା ଆଖି ପାଖରେ ଏକାଧିକ ଗୁମ୍ଫା ଥିବାରୁ, ଏହି ମନ୍ଦିର ନାମ । ଗୋଟିଏ ଗୁମ୍ଫାରେ ସ୍ୱୟଂଭୂ ଶିବଲିଙ୍ଗ ଓ ପିଣ୍ଡି ସୁଶୋଭିତ । ୧୯୪୯ରେ ସ୍ଥାପନା । ନାରାୟଣ ଦାସ ଶିବଲିଙ୍ଗ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା । ମୋଟ

ସାତଟି ପ୍ରାକୃତିକ ଗୁମ୍ଫା ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଗୁମ୍ଫାଗୁଡ଼ିକରେ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ରହୁଥିବା ଜଣାଯାଏ । ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଆୟୁର୍ବେଦୀୟ ଔଷଧାଳୟ, ଗୋଶାଳା ଆଦି ଅଛି ।

ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିଲା କୁକୁର ପ୍ରୀତି

ଯଦି ଆପଣ ଘରେ କୁକୁର ପାଳିଛନ୍ତି ଏବଂ ତା ସହ ଅଧିକ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି କି ? ତେବେ ସାବଧାନ । ନିକଟରେ ଆମେରିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଏପରି ଘଟଣା, ଯାହା ଆପଣଙ୍କ କୁକୁରପ୍ରୀତି କମାଇ ଦେଇପାରେ । ଆମେରିକାର ଫ୍ଲୋରିଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବା ୪୮ ବର୍ଷୀୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିଛି କୁକୁରପ୍ରୀତି । ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପାଳିଥିବା କୁକୁର ସହ ଅଧିକ ସମୟ ବିତାଉଥାନ୍ତି । ଏପରିକି କୁକୁର ସହ ଖାଇବା ଓ ଶୋଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । କୁକୁର ସହ ଏତେ ନିବିଡ଼ତା ଯୋଗୁ କୁକୁର ପାଟିରୁ ବାହାରୁଥିବା ଲାଲ ଚାକ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା । କୁକୁର ଲାଲରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଚାକ ଶରୀର ଅପସ୍ତୁ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ଏପରିକି ଚାକାଲୁଳା କରିବା ଚାକ ପାଇଁ ଏକପ୍ରକାର ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ତାହାରୁ ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିବା ଧର୍ମାତ୍ମକ ଭାବେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ କୁକୁର ଲାଲ ଚାକ ଶରୀରରେ ମିଶିଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଏପରି ଅପସ୍ତୁ ହୋଇଛି । ଏପରିକି ସେ ବଞ୍ଚିବା ସହ ଖାଇବା ଓ ଶୋଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । କୁକୁର ସହ ଏତେ ନିବିଡ଼ତା ଯୋଗୁ କୁକୁର ପାଟିରୁ ବାହାରୁଥିବା ଲାଲ ଚାକ ଶରୀର

କଳିତାମାଳା

ବାଲେଶ୍ୱର,
୧୮ ଜୁଲାଇ, ମଙ୍ଗଳବାର, ୨୦୨୩

ମଧୁମତୀ ଆନନ୍ଦ କୁମାର ମାଜିଡି

ଏକ ହାହାକାର କୁ? ପଛରେ ପକାଇ ସେ ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲା ସାନିଧର ଆଲିଙ୍ଗନ ବାହୁ ଦେଖିନି କଣ ମିଳିଲା କୋଳାହଳମୟ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ! ମହଣେ ମହଣେ ଓଠ ମୋଡ଼ା ଭସନା ଆଉ ଅଭିଶପ୍ତ ଅନୁଭୂତ ଭଳି ବକାରିଆ ଅବସ୍ଥା ତାକୁ ବି ସେ ଭୋଗିଛି, ସ୍ଥିର ଆଉ ନୀରବରେ, ହେଲି ଯାଇଛି ସେ, ତାକୁ ଆଉ ଶିହରଣ ସପନ ଛୁଇଁବନି କି ପ୍ରେମର ଦଳକା ବାଆ ମନ ମନେଇବେନି।

ସେଦିନ ତାକୁ କଣେଇ ସେ ଅନେଇ ଥିଲା ପୁରା ତାହଲ୍ୟ ନଥିଲା, ମାୟା ବି ଥିଲା ମିଶିକି ହୋଇପାରେ ଥର ଥର ଆବେଗ ମିଶା ଥିଲା ତାହାଣୀରେ ଏତକ ଯା ତା ଉପହାର ସେ ଅବହେଳାରେ ଝଟୁ ପତର ଆଉ ସେ ଆକସ୍ମିକ ଦଳକା ପଦନ ତାପରେ ସେଇ ଅବହେଳା ଏଇ ଅବସ୍ଥା ର କଳାଦାଗରୁ? ହୋଇ ଜୀବନର କୌଣସି ସାମାରେ ବି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇନି ମଧୁମତୀ

ଏକଥା ପାଷାଣ ହୃଦୟ ଗୁଡ଼ା କେବେ ବୁଝିନି। କେତେ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରଦଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ତା ତରୁଣା ଯୌବନ ଉପେକ୍ଷାର କାତ ଘର ଭାଙ୍ଗି, ଅଗଣିତ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ୁଡ଼ା ପୀରତି ପରସରେ ଲିନ ହେବ ସହକରେ, ଆକାଶ କାନ୍ଦୁରେ ଘଷି ହୋଇ ଥିବା ବାଞ୍ଛ ମେଘବି ବରଷି ଯିବ ନିର୍ଦ୍ଦରରେ।

ସପନ ସବୁ ଉଜାଗର ରହିଗଲା ଅବଦମନର ସ୍ୱରଲିପିରେ ଅଟକି ହୋଇ ରହିଗଲା ସକ ବୟସର ତରୁଣ୍ୟତାକୁ ପ୍ରିୟମାଣ କରି ଅବସ୍ଥା ଉପେକ୍ଷା ଦଖଲ କରିଗଲା ଗୋଟା ଆୟୁଷ କୁ ଦରାୟା ହେଉରେ ଆଉ ଖୋଜି ମିଳୁନି ତା ଦେଦନାକ ଲୁହ ଅବହେଳା ଆଜି ତାକୁ କୋରି ଖାଏ ତ ପୁଣି ଦେହରେ କାତି ଉତାରା ନିଏ ପରସ୍ତ ପରସ୍ତ।

+ ଏରସମା, ଜଗତସିଂହପୁର ମୋ - ୯୪୩୧୦୭୭୩୯୫

ଆଦର୍ଶ ବାଟ ରତ୍ନପ୍ରଭା ବାଲ

ପିଲାଦିନେ ତୋ, ବୋଲି ମାନି ଚଳୁଥିଲି ପର ଘରକୁ ପଠେଇଲୁ ଯେତେବେଳେ ତୋ, ଆଦର୍ଶ ବାଟ ବାଜିନେଲି।

ମଥାର ଓଡ଼ିଶା ନ ଖୋଲୁଣୁ ପାଦର ଅଳତା ନ ଲିଭୁଣୁ ଏଠି ସବୁ ବାଟିକୁଟି ଦେଲି।

ବାଟି ଦେଲି ଟିକି ଟିକି କରି ଅକପଟ ମନ ଆଉ ସୁକୋମଳ ଦେହ ଅତର ନିଗାତି ପୁଣି ବାଟି ଦେଲି ପ୍ରେମରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସମ୍ମାନ ଶୁଭେଚ୍ଛା, ମମତା ସେନେହ।

ସତର୍କରେ ସବୁ ସଂପର୍କ ସାଙ୍ଗିଟି ସାଙ୍ଗିଟି ହୃଦୟ ଆକରେ ସାଜତି ରଖୁଛି, ସେବାର ସମାଧି କାଳି, ତ୍ୟାଗର ପୁତୁକୁ ଡାଳି କଞ୍ଚାଳ ଯଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡରେ ସବୁ ସୁଖକୁ ଆହୁତି ଦେଲି, ଏଇ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଜନମେ କିଛି ପୂଣ୍ୟ ଅରଜିବି ବୋଲି।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଭାଷାକୁ ମୋର ଆଖି ଆଇନାରେ ବୁଝିପାରି, କେତେ ଥର ସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଆଜି ଦେଇବୁ ତୋର, ସବୁ ଭଲ ତ ?

ହଁ, ତିଏ ମାନି ଅକପ ହସରେ କଥାବାର ଦିଏ ତୁ,କାଳେ ମୋ ପାଇଁ ହେବୁ, ବ୍ୟାକୁଳ ବ୍ୟସ୍ତ।

ତୁ,କାଣିକୁ ନା,ମାଆ ଏବେ ମୁଁ, କେତେ ନିଃସ୍ୱ, ପ୍ରତାରଣା କୁରରେ ମୋ, ଅକପଟ ମନ କଳି ପୋତି ହୋଇଛି ପାଇଁଣି, ଅସରା ଲୁହରେ ବହୁରି ଯାଇଛି ମୋର ଯେତେକ ଆଶା, ବିଶ୍ୱାସ, ତୋ,ଠୁ ଶିଖୁଥିଲି ସେଇ ଅଭିନୟ ବୋଲି ଶୁଖିଲା ଓଠରେ ଲଟକି ରହିଛି ତେନାଏ ହସ।

ମୁଁ,ଏବେ ଅନୁଭବି ହେଇଛି, ଲୋ ମାଆ, ମୋ ଭିତରେ ଦେଖୁଛି, ତୋ ଜୀବନ ଚିତ୍ର ଆଦର୍ଶ ବାଟରେ ତାଳି ତୁ, ସହିଥିବୁ ଜୀବନରେ କେତେ ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ, ଆଦର୍ଶ ନାରୀ, ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ମତେ ତୁ,ପୁଣି ଆକଟ କରି ଚାଲାଇଲୁ ନିରନ୍ତରେ ମୁଁ, ସେଇ ପଥରେ ତାଳିବାରେ ଏବେ ହେଲିଣି ଅଭ୍ୟସ୍ତ।

+ ସଂପାଦିକା, ବର୍ଷାକା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ, ତାଳଚେର ଚାଉନ, ଅନୁଗୁଳ ମୋ- ୯୩୩୩୭୯୭୭୭୪୯

ମୌସମୀ ତମେ କେବେ ଆସିବ ଲବଦାନ ନାଏକ

ମୌସୁମୀ ଗୋ -ଏ ଧରାରେ କେବେ ହେବ ତମ ଆଗମନ ମେଘ ପାଲିଙ୍କିରେ ତମେ ବସି ଆସିବ ବୋଲି ଚାହିଁ ଅଛନ୍ତି ମୋ ପ୍ରିୟ ଜନ।

ଗାଁର ନାରୀ ଆଉ ଯେତକ ସୁବତୀ ରହିଛନ୍ତି ସବୁ ତମ ଆସିବା ବାଟକୁ ଚାହିଁ ମନେ ମନେ କେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସତେ ତମ ରୂପକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ।

ଧରଣୀ ରାଣୀଙ୍କ ମୁହଁ ଶୁଖିଲାଣି ତମ ବାଟକୁ ଯେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ତୃଣ, ଗଛ, ଲତା ସର୍ବେ ଝାଉଁଳି

ପଢ଼ିଲେଣି କିନ୍ତୁ ତମର ଯେ ଦେଖା ନାହିଁ। କେଉଁ ସବାରୀରେ ଆସୁଛୁ ତମେ ଗୋ ଏତେ ବିଳମ୍ବ କେଉଁଥି ପାଇଁ କେମାଣ୍ଡ ଯାଇ ଏବେ ଆଖାଡ଼ୁ ଆସିଲା କାହିଁ ତମର ତ' ଦେଖା ନାହିଁ।

ତମେ ଆସୁନାହ ବୋଲି କୋପ କରିଲେଣି ମୋ ପ୍ରିୟର ଏ ଚାଷୀ ଭାଇ ଦୁଃଖରେ ଆଖୁକୁ ବୋହେ ଲୁହ ଧାର ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଯିଏ ଦେବ ଚାହିଁ।

ତମ ଅନୁମତି ବିନା ଚାଷୀ ଭାଇଙ୍କର ଚାଷରେ ଲାଗୁନି ଜମାକୁ ମନ ତମେ ଯେବେଆସି ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବ ତେବେ ଖେତରେ ପଡ଼ିବ ଦିହନ।

ବାଜାରା ଭୂଇଁ ପୁଣି ସବୁଜ ହୋଇ ଦିସିବ କେତେ ଯେ ସେ ମନୋରମ ପାହାଡ଼,ପର୍ବତ, ଯେତେ ସବୁ ଖେତ ହୋଇ ଯିବ ଫସଲରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।

ମୋର ପ୍ରିୟ ଧରିତ୍ରୀ ଚାହିଁଅଛି ଆଁ କରି ଜଳ ବୁଧା ଟିକକ ପାଇଁ ପରା ଯେବେ ସେ ଖୋଲା ପାଟିରେ ଜଳ ବୁଧାଟାଏ ପଡ଼ିବ ତେବେ ହସି ଉଠିବ ପୁଣିଏ ଧରା।

ତମେ ନାହ ବୋଲି ପିଛା ଛାଡ଼ୁନାହିଁ ଏହି ଦେହକୁ ଆମର ଝାଳ ଗ୍ରାସ୍ତ ଉଭାପରେ ଏହି ଧରାଧାମ ହେଉଅଛି କେତେ କଳବଳ।

ମୌସମୀ ଗୋ ଆମ ଧରଣୀ ରାଣୀଙ୍କ ପାଖେ ତମେ ଯାଇ ତମ ଦେହର ସେ ନୀଳ ଲୁଗା କାନିକୁ ହଲେଇ ଟିକେ ସିଞ୍ଚି ଦିଅ ଶୀତଳତା ତମରି ପରଶ କେବେ ପାଇବ ବୋଲି ରାତି ଦିନ ଚାର ଚିନ୍ତା।

+ମାଝିତାୟ ବର୍ଷର ଛାତ୍ର ବିକ୍ରମ ଦେବ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଜୟପୁର ମୋ : ୮୨୭୦୭୪୧୨୧୫

ଦୂରତା ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ

ଅସରତି ଗପ ବେସୁରା ରାଗିଣୀ ଅଧାଲେଖା ହାତ ଚିଠି ସେଇ ଭିଜାପଦ ଚୋରି ହେବା ନିଦ ଆମ ପ୍ରେମ ମାପକାଠି।

ଅଧ ବାଟେ ଛାଡ଼ି ଅଧୁରା ସପନ ଅଦିନରେ ଗଲା ତାଲି ସେଇ ଭିଜାପଦ ଚୋରିହେବା ନିଦ ଆଜିବି ପାରିନି ଭୁଲି।

ପଦିଏ କଥାରେ ସାରା ଜୀବନକୁ ପଡ଼ିତ ଯାଇଛି କଟି ସେଇ ଭିଜାପଦ ଚୋରିହେବା ନିଦ ଆମପ୍ରେମ ମାପକାଠି।

ମୋରାଣ ସକଳା ସତକି କହିବ ଭୁଲି ପାରିଛ କି ମୋତେ ନିଦାସ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ଶାତ ଫୁଲରେ ଥରେ ବି ଝୁରିନ ମୋତେ।

ଇଛା କି ହୋଇନି ଭେଟିବାକୁ ଥରେ ସବୁ ବନ୍ଧନକୁ କାଟି ସେଇ ଭିଜା ପଦ ଚୋରି ହେବା ନିଦ ଆମ ପ୍ରେମ ମାପକାଠି।

+ ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ଜୀବନ ସନ୍ତୋଷିନୀ ଦାଶ(ଗିରି)

ଏବେ ଆଉ ତର ନାହିଁ କାଳି ଯାଏ ଅଜଣା ଭୟତେ ସବୁବେଳେ ବାଟ ଅଗାଳୁ ଥିଲା, ସତେ ଯେମିତି ମରି ମରି ଜିଇଁବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲା ବିନା ଦୋଷେ ଦଣ୍ଡ ଯଦି ଭାଗ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତେବେ ସେଇଠି ହିଁ କ୍ରମଶଃ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇବୁ ଆଏ ହଳାହଳ ଦିଷ୍ଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କାଠ ଗତାରେ ଠିଆ କରି କେରା କରିବାରେ ତର ନାହିଁ ବିନା ଅପରାଧରେ କାହିଁକି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରୁଥିବି

ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ ଲୁହ ସବୁବେଳେ ଡାଳୁଥିବି କଣ ପାଇଁ ? ନାରୀ ତିଏ ବୋଲି କଣ ନିକସ୍ୱ ସଭାଗିକୁ ଜାଣିଶୁଣି ମାରି ଚାଲିଥିବି ବାଏ ଏବେ ବହୁତ ହେଉଗଲା ଝଡ଼ୁ ଆସିବ ତ ଆସୁ ଏବେ ଆଉ ତରିବାର ନାହିଁ ସଖୁଖାନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବେ ଲୁହ ଆଉ କୋହଳ ଦେବେଠୁ ବନ୍ଦୀ କରିଦେଇଛି ହିଁ ଏବେ ଏବେ ପ୍ରକୃତରେ ଜୀବନକୁ ଜିଇଁବା ସେ ଶିଖୁଛି।

+ ଗୋପାଳପୁର, କେନ୍ଦୁଝର ମୋ: ୭୩୭୦୫୫୦୫୫୪

ବର୍ଷାରେ ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ

ବର୍ଷାରେ ଭିକ୍ଷୁଥିଲା ରିଜାବାଲା, ପରିବାବାଲା, କ୍ଷୀରବାଲା, ଯେପରବାଲା ଭିକ୍ଷୁଥିଲେ ଶ୍ରମିକ ଓ ପାଦଚଳା ପଥକ।

ବର୍ଷାରେ ଭିକ୍ଷୁନଥିଲେ ଓଡ଼ି କାନ୍ଦ ଭିତରେ ଥିବା ଆଧୁନିକ ମହିଳା ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଫୋଟ ଉଠାଇଥିଲେ କାର ଖୁଡ଼ିକବାଟେ।

ବିସି-୭୪, ସଲଟ ଲେକ, କଲକାତା-୭୪ ମୋ: ୯୬୮୧୩୭୩୫୧୨

ସିଏ ବାପା ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ

ସପ୍ତାକ୍ଷୟୀ ସମ ସେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସରଗଠାରୁ ଯେ ବଡ଼ ଯାହାଠୁଁ ଶିଖୁଛି ତାଲିକା,ଖେଳିବା ସହିବାକୁ ଦୁଃଖ ଝଡ଼ୁ।

ସିଏ ବଡ଼ ଝଙ୍କାବରଗଛ ପରି ଦେଉଆଡ଼ି ସୁଖ- ଛାଇ ଜୀବନ ସାରରେ ଯାତ୍ରା ମୁଁ କରଇ ଚାକରି ଆଶିଷ ପାଇ।

ମୋ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଠିକ୍ ଉ ରତି ସତରେ ତାଙ୍କୁ ଯେ ଜଣା ରହିଥାନ୍ତି ହୋଇ ଆଲୋକବିକା ହୁଏନି ମୁଁ ବାଟବଣା।

କେବେଲେ ଲାଗନ୍ତି ମାନସାଙ୍କ ପରି ଭାରି ତ ସରଳ ସିଏ ହେଲେ ଆମ ପରିବାର ବୁଁ ତିରେ ସିଏ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁଟିଏ।

ଯାହାକୁ ମଣଇ କାବନ୍ତ ଦିଅଁରେ ସେ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ପରା ତାକରି ସେନେହ,ମମତା ଆଗରେ ଫିକା କୋହିନୂର ହାରା।

ସିଏ ପ୍ରିୟ ବାପା ଭାଳନ୍ତି ଆଶିଷ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବାରିବ ପରି ଅନେକ ଭିତରେ ଅନନ୍ୟ ସିଏରେ କିଏ ନୁହଁ ତାଙ୍କ ସରି।

+ ୨୭, ମନ୍ତ ମାନୋର, ଗୋପାଳପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨୯. ମୋ: ୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

ସ୍ୱାଗତ ସଞ୍ଜୟ ଖେମୁଣ୍ଡ

ହେ ବନ୍ଧୁ! ତମକୁ ସ୍ୱାଗତ ତମ ପାଇଁ ଆଜି ଏ ମାହୋଳ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ଚାକଟକ୍ୟରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ଖୁସିର ପଞ୍ଚ ମୂର୍ଦ୍ଧନୀରେ ଆଜି ଏ ଗଗନ ପବନ ଖୁବ ମୁଖରୀତ।

ତମେ ଆସିବ ବୋଲି ଫୁଲକଟି କରି ବିସ୍ତ୍ରୀ ଦେଇଛି ଏ ଦେହକୁ ତମ ଆସିବା ବାଟରେ ବାପ କରି ଜଳେଇ ଦେଇଛି ଏ ପ୍ରାଣକୁ ତମ ବନ୍ଦାପନାରେ ଆଉ ଅଳତା କରି ସାଜି ରଖୁଛି ଏ ଦେହର ରକ୍ତକଣିକାକୁ ନାଇଦେବି ବୋଲି ତମ କୋମଳ ପାଦରେ।

ତମେ ଆସ! ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ ଏ ଘର ଅଗଣାରେ କିଛି ତରିବାର ନାହିଁ ତମେ ଯଦି ଚାଲିବା ଶିଖୁନ ତେବେ ଏଠି ଚାଲିବା ଶିଖାହୁଏ କେମିତି ମୃତ ଅତୀତ ମାନକୁ ପାଦରେ ଦଳି, କେମିତି ଉପରକୁ ଉଠିବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଡ଼ି କରି

ଯଦି କହିବା ଶିଖୁନ ତେବେ କହିବା ଶିଖାହୁଏ କେମିତି ତିନିତୁଣ୍ଡରେ ଛେଳିକୁକୁର କରି ଯଦି ଲେଖିବା ଶିଖୁନ ତେବେ ଲେଖିବା ଶିଖାହୁଏ କେମିତି ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼େ ଜୀବନର ମାଟିସିଲତରେ ସଂଘର୍ଷ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅ, ଆ କରି ଆଉ ଯଦି ପଡ଼ିବା ଶିଖୁନ ତେବେ ପଡ଼ିବା ଶିଖାହୁଏ କେମିତି 'ମରା ମରା'କୁ ରାମ ରାମ ବୋଲି।

ଏଠି କିନ୍ତୁ ଶୋଇଲା ପୁଅର ଭାଗନାହିଁ କାରଣ ଦିନରେ ଏଠି ଗତିବାକୁ ହୁଏ ସମୁଦ୍ର କେତେ ବାରବାର ଭାଙ୍ଗିପଡୁଥିବା ଆଶା ଓ ଆକାଂକ୍ଷାର ଅସହାୟ ସାଲିଘର ଆଉ ରାତିରେ ଆଖି ଦୁଃଖକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ ବେକାଭୁମିରେ ଅତେତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଶହ ଶହ ଅସୁମାରୀ ମୃତ ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କର।

ହେ ବନ୍ଧୁ! ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା କହି ରଖେ ତମେ ହାରିବା କି ଜିତିବା ଲକ୍ଷ୍ୟନେଇ ଏଠାକୁ ଆସିବି ମୁଁ କାଶୋନା, ହେଲେ ଏତିକି ଜାଣିରଖ ଏଠି ପ୍ରିୟର ଭାଜନକୁ ବିକସା କରିବା ପାଇଁ

କରାଯାଏ ବ୍ୟସ୍ତ ରଚନା। ସେଥିପାଇଁ ଏଠି ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣାରେ ମରାହୁଏ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୁଝାଲୁଲି, ଶକ୍ତିଶୂନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କୌଶଳରେ ମାରିନିଆ ହୁଏ ଦେହକୁ କବଚ ଓ କୁଣ୍ଡଳ, ସାହାଯ୍ୟ ବଦଳରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଖୁ କରାହୁଏ ପୁଣି ମୁକୁତ ଭିକ୍ଷା ଆଉ ବେଳେ ବେଳେ ଗପପାଦ ଧରି ଏଠି କରାହୁଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ। ତେଣୁ ଟିକେ ସାବଧାନ ରହିବ।

ଯିଏ ଖାପଖାଉ ଏଠି ଚଳିପାରେ ତା'ପାଇଁ ଦେଖାଯାଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭବିଷ୍ୟତର ସମ୍ଭାବନା ଆଉ ଯିଏ ଚଳିପାରେନି ସେ ଭୁଣ୍ଡବିଷ୍ଣୁ ହୋଇ ଭୋଗକରେ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା।

ତେଣୁ ଭାବିଚିନ୍ତି ବାଜିବୁ ତମ ପଥ ହେ ବନ୍ଧୁ!ତମକୁ ସ୍ୱାଗତ।

+ ପୁରୁଣା ଚିତାପାରୀ, କୋରୁକୋଣ୍ଡା, ମାଲକାନଗିରି ମୋ: ୭୮୫୪୦୧୦୫୧୯

ସୀମାରେଖା... ଅଧ୍ୟାପିକା ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା ପୃଷ୍ଟି

ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼ ଆକେନାହିଁ କେବେ ଜୀବନ ର ସୀମାରେଖା ଦରିଆ ବୁଝେନି ଦୃଷ୍ଟା କାତର ପରାଶର ମର୍ମକଥା ଅଳାକ ଜୀବନ ହାତ ପାତେ କେବେ ସୁଖର ସପନ ପାଇଁ ହାତ ଠାରୁଥାଏ ଯେଉଁଠି ଚାରିନା ମେଘର ପାହାଡ଼ ତେଇଁ।

ଅସରା ଅସରା ଲୁହ କେବେ ସେଠି ଫୁଲର ଫସଲ ବୁଣେ ଆଶା ବୋଉତରେ ଭାସି ଆସୁଥାଏ ଅଦେଖା ସପନ ପଶେ ସାତ ତାଳ ପକ୍ୱ ପଦୁଅଁ ହଳାଏ ପଦନକୁ ଦେଖୁ ମଥା ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼ ଆକେନାହିଁ କେବେ ଜୀବନର ସୀମାରେଖା।

ଗଣ୍ଡୁଥିଲା ଯିଏ କୋହର ଭାଗରେ ଅଶୁଭ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଗାତଟିଏ ହୋଇ ଝରିପଡ଼େ ସିଏ ଭୁଲି ଅତୀତର ବ୍ୟଥା ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ କାହା ହୃଦୟର ମେଘମୁକ୍ତ ଆକାଶରେ ରଚିବାକୁ ନୂଆ କଳ୍ପନା ନଅର ସପନ ତୁଳନା ଧରେ।

ହାରିଯାଏ ସେଠି ସମସ୍ତ ପୃଷ୍ଠାରେ ଅଶୁଭିକା ଯେତେ ଲେଖା ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼ ଆକେନାହିଁ କେବେ ଜୀବନ ର ସୀମାରେଖା।

+ ଦଶରଥପୁର, ଯାଜପୁର,୭୫୫୦୦୧ ମୋ: ୭୩୭୭୩୧୮୭୮୯

ଧ୍ୟାନ ତଳି ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ଧ୍ୟାନ ତଳି ପକାଇବା କ'ଣ ଏତେ ସହଜ ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଯିଏ ଚାହିଁଲେ ପକାଇଦେବ ଧ୍ୟାନ ଗଳା ହେବା ପାଇଁ ଆତ୍ମତା ସହ ଉଷ୍ମତା ଲୋଡ଼ା

ଯେପରି ପ୍ରୀତି ଛଳଛଳ ପ୍ରେମିକ ମନରୁ ଆପଣାଛାଏଁ ଉତ୍ତରି ଆସେ କବିତା ଅକ୍ଷରୋତ୍ସୁମ ବାଜରୁ ଗଛ ପାଣିରେ ପଦନରେ ମୁଣ୍ଡ ହଳାଏ ତାର କର୍ଣ୍ଣକୁଥିବା ପତ୍ର ହାତ ଠାରି ଭାକେ କଥା ହୁଏ ମିତ ବସେ ଗଳା ହେବା ବେଳେଜଗିବାକୁ ପଡ଼େ ଅଧିକ ପାଣିରେ ଯେପରି ପତି ନ ଯାଏ

ତା ଦେହକୁ ଚାଣ କରିବା ମୁଣ୍ଡ ଚେକି ଠିଆହେବା ଖରା ହିଁ ତ ତାର ବଳ ଏକୃତିଶାଳକରେ ଧ୍ୟାନତଳି ଖୋଜେ ସେବା ନିରନ୍ତର। ଗଳାକୁ ପତ୍ରଫିଟିବା ଯାଏ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ପାରାମାନେ ଖୁଂଟି ଖାଇଯାଆନ୍ତି ତାଙ୍କ ଅଂଚଳୁ ମୋର ତର ମିଠାଲାଗେ ବୋଲିତ ସପରିବାର ତେଣାମେଲଇ

ବସନ୍ତି ଖାଇବାକୁ ଆଖାତର ବାରିପାତରେ ମୁଁ ରୋମାଞ୍ଚିତ ହୁଏ, ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ ବିଭୋର ହୁଏ କର୍ମଜ ସବୁକପତ୍ରରେ ମୋର କୈଶୋର ଯାଇ ଯୌବନ ଆସେ ପଦନ ଓ ବର୍ଷାରେ ସବୁଜିମାର ତରଙ୍ଗରେ ତନୁ ମୋର ତରଙ୍ଗାୟିତ ଯିଏ ଦେଖେ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼େ ମୋ ରୂପରେ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଏ ସେ।

ଜୀବନ ଜାଇବାର କଳାରେ ସେ ଅନନ୍ୟ ଅନନ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ସିଏ ପୁଣି ସିଏ ସୁଖା ଆଦ୍ୟ ପ୍ରଣବ ଓଁକାର ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ଯା'ର ଅତୁଲ୍ୟ ସେ ସୁଜନର ମଧୁର ଝଙ୍କାର।

+ ସଦସ୍ୟ, ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ, ମାର୍କୋଣା, ବାଲେଶ୍ୱର -୭୫୫ ୧୨୭ ମୋ: ୯୪୩୭୩୭୭୨୧୭

